

FODOR GÉZA

Hajózni, újra

Zselicki József köszöntése 60.
születésnapján

*A zászlónkon megfagyott tüzek
Cikádajelben bósirálycsont
Sziluetti-énekként síküveg
Allív rédelyekbe rácsolt*

*Sirokkói szél, egyre mélyebb
Élekkel fenn a madarakban
Perzsel a dél, a kvarckő érdes
Szilánkos szálakra pattan*

*Fellegek, nyájak pásztoraként
Pán dobrol a holdsütésen
Ostora hegységben mintha jég
Csörögne, csillagverésben.*

*Ha tengerésznek csak a tenger
Adatik meg, de semmi bárka
Szálfát tép s ráfeszül az ember
Viharra, jégre, óceánra*

*A vállban még ott a horizont
S a szelek fényes törései
Megzörgethetik, mint Ixiont
A csontok eresztékei*

*Most hó szítál, csillagporfém
Hosszú árnyékú téli álom
Szunnyad lenn a lélegző gyökér
A szétfeszített négy égtájon*

*Meredek vízfestmény ez a part
Ledermedt orrvitorlafákkal
Hajózni kell mégis ma holnap
Dacolni iszappal, árral*

*Annyi vigaszunk legalább lesz
Hogy igazol a madáchi út
Mert olyan relatív világ ez
Melyben semmi nem abszolút*

Ungvár, 2009. február 27.